

Вона народилася в багатодітній сім'ї у селі Ромейках. П'ять сестер і три брати мала. Тому, мабуть, так цінує родину, взаєморозуміння між людьми в колективі. Незважаючи на нестатки, дуже хотіла вчитися. Коли дев'ять її подружок після закінчення школи вирішили поступати в Рівненський кооперативний технікум, на екзамени разом з ними поїхала і Катя. І витримала їх. Одна з десяти.

Вчилася легко. Направлення отримала в Антонівське споживче товариство, де її призначили експедитором. Тут і здобула перший трудовий гарт. Було непросто. Та, звикнувши переборювати труднощі з дитинства, вона і тут справлялася з ними. І не лише допитливістю природною – і розумом долала перешкоди. Частенько доводилося й фізичну силу докладати, тягаючи самотужки важезні мішки. Це лише гартувало характер і волю майбутнього керівника.

Тут же, в Антонівці, Катерина вийшла заміж, сина й доньку народила. А ще клопотів додалося, коли будуватися почали. Самі з чоловіком, власними силами.

Через деякий час енергійній молодій жінці запропонували посаду товарознавця, згодом, у 1984 році, – голови правління споживчого товариства. Спадщину Катерина Григорівна одержала небагато. Роботи було, як кажуть, непочатий край. І знову Гальцова з притаманним їй ентузіазмом береться до справи. Перш за все, опору зробила на колектив. Її помічниками і однодумцями стали колишній голова правління Ми-

Жінка року

Круті сходинки до визнання

хайло Григорович Кривко, його заступник Іван Данилович Вельс. А далі – першою порадицею, подругою, майже сестрою – Катерина Михайлівна Кірдей, нині пенсіонерка, та Ольга Наумівна Штука – головний бухгалтер споживчого товариства. Разом з ними і піднімала кооператив, разом долали круті сходинки до визнання.

Найважче – почати. Треба було оновлювати мережу сільських магази-

нів, будувати нові. Оскільки все робилося господарським методом, – матеріалів і державних коштів на це не передбачалося. Катерина Григорівна не відступала. Піднімалась раненько, "ловила" на трасі попутку і їхала в Рівне. Раз... Другий... Третій... І натикалась на холодну байдужість високих начальників. Тож довелось брати на свої жіночі плечі і цей великий клопіт і відповідальність.

Сама, проектувала приміщення, наймала будівельників, забула про вихідні і відпочинок. Та як присмню було щоразу, коли здавали магазин, який ще пахнув свіжою фарбою!

Працювала Катерина Гальцова, як кажуть, не покладаючи рук. Вчила людей і сама вчилася. В 1990 році закінчила Львівський торгово-економічний інститут (тепер це комерційна академія, яку, до речі, закінчує її син).

І пішли літа-покоятилися. Восени вісімнадцять буде, як Катерина Гальцова очолила Антонівське споживче товариство, одне з кращих в районі і в області: з належною матеріально-технічною базою, хорошими кадрами, умілими спеціалістами. Поважають жінку в колективі і в рідній Антонівці не лише як керівника, а й як людину активної життєвої позиції. Адже, не зважаючи на постійну виробничу зайнятість, вона – член правління райспоживспілки та президії районної профспілкової організації, неодноразово обиралась депутатом сільської ради, має ряд відзнак районної та обласної державних адміністрації і облспоживспілки, була делегатом з'їзду споживчої кооперативної України. І, попри все, залишається просто чарівною полісянкою, дружиною, матір'ю.

Ні, не випадково їй дісталось почесне і прекрасне звання "Жінка року". Тому й свої знання, багатий досвід віддає улюбленій справі, яка стала її долею.

Сва ХУТКА.

Фото
Сергія Дуляницького.